

ՍՐԲՈՑՆ

Ա.Լ.ՓՈՆՍՈՍԻ ԼԻԳՆԻՏԻՐԵԱՅ

ԵՐԳԻ ԸՂԶԱԿԱՆԻ

776

ՍՐԲՈՅՆ

Ա.Լ.ՓՈՆՍՈՍԻ

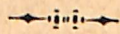
ԼԻԳՈՒՈՐԵԱՅ

47285

ԵՐԳՔ

ԶՂԶԱԿԱՆՔ

ԱՌ ՅԻՍՈՒՍ ԵՒ ԱՌ ՄԱՐԻԱՄ

Ի ՎԵՆԵՏԻԿ

Ի ՎԱՆՍ ՍՐԲՈՅՆ ՂԱԶԱՐՈՒ

1894

ԱՌ

ՀՈԳԵԿՑՈՐԴ ԵՂԲԱՅՐ

ԽՆԴՐՈՂ

ԹԱՐԳՄԱՆՈՒԹԵԱՆՍ

Հ. Պ. Մ.

Ըզնոգետեկն զայս քո խնդիր՝
 Փոխեմ ի ձօն եւ արգադիր.
 Ընկալ յօժար որպէս եւ եկ՝
 Զյօժարակամ յեղևայս յիկեկ.
 Եւ առ այն Մեր՝ գոյր ցօղահոս
 Կարի զտարափս աստ՝ Աւփոնսոս,
 Ղերձմամբ հեզիկ սրբոտի ի վեր՝
 Հա՛ն զմատոռցողս եւ ըզերչեր:
 Հարևայն եւ որք սոխաւ օգտիր
 Զիս առ Աստուածն իմ յիշեալիր:

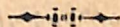
Հ. Ղ. Մ-Ա.

Ս Բ Բ Ո Յ Ն

Ա. Ա. ՓՈՆՍՈՍԻ ԼԻԳՈՒՈՐԵԱՅ

ԵՐԳՔ ԸՂՁԱԿԱՆՔ

Ա. Ն Հոգին Սոսրբ

Երթա՛ք յինէն՝ իղձք երկրաւորք, յոյս
անգոյ,
Երթա՛ք սրոց ձեզ ակն ունին ըզձակաթ.
Երթա՛ք ի բաց ի հոգւոյս՝ ում չէք պիտոյ.
Աստուած սըրտից, բարձ յինէն զայս որո-
գայթ:
Բարեաւ գնացէք սվ արարածք համ-
օրէն.
Թողում յօժար, զի չեմ ձեր, չէք և
դուք իմ:
Միայն Փըրկչին զիս տամ, հրաժեշտ ի
բնաւէն.
Ի ու ցանկարիզ, բնկալ զոր քեզրս ձօնիմ:
Ըստացիր Տէր սիրելի, զանձն իմ ող-
ջամբ,
Թագաւորեա յիս անապակ քօ սիրով.

Նուաճեա զերբեմն առ ի քէն սիրտս աւ
պըստամբ .

Յիսո՛ւս, ընկա՛լ զայս սիրտ, ատրեա՛ լրին
իւրով :

Յո՛ւ երկնային, քաղցրածաւալ որ ի շաղ
Չանսուրբ սիրոյն շեջուցանես ըզբորոք,
Վառեա քոյովդ, տուր ինդրեւ զՏէր ան-
ըզբաղ :

Յօղեա յողիս՝ քո շնորհալից կայլակօք :
Հո՛ւր աստուածեան, որ զանձինս քեւ
վառելոց՝

Մաքրեալ գործես պայծառս, վառեա և
ի յիս,

Եւ զանարատ եռանդեանդ արկ յիս ըզ-
բոց :

Հո՛ւր աստուածեան, բորբոքեա զսիրտ և
զհոգիս :

Ո՛վ սէր անհուն . բա՛ղդ երջանիկ՝ որ ըզ-
քեզ

Անդ ի յերկինս տեսեալ լըցցի գեղով քով :

Ո՛հ, էրբ և ինձ քու՛մ տարփածուիս ի վա-
յելս՝

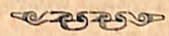
Ո՛վ սէր անհուն, էրբ դու տացիս ինձ
լիով :

Հրաշեր Աստուծոյ աս հոգի խոշակ ի
վիսյնոռքիւն

Փախիր ի մըրրկաց, և խաղաղական
Մո՛ւտ յառանձնութեան անվըրդով կայան .
Յազմըկեալ ծրփանց աշխարհիդ ի բաց,
Չանփոփոխն հանգիստ աստանօր քեզ տաց .
Աստ քեզ ծագեսցէ գիմաց իմոց լոյս
Որ իմ սիրելեացն է նուէր մեծայոյս .
Աստ ուսցիս քանի՛ խոտան է աշխարհ,
Քանի՛ քաղցր իցէ սէր՝ առ սիրտ յօժար :

Լըւիցես աստէն ըզձայնս տէրունի,
Հրաւիրակ սըրտիդ առ սէր կաթողնի .
Աստ տեսցես՝ ո՞րքան հեռացար յինէն,
Ո՞րքան մերժեցեր ըզսէր իմ ի քէն .
Աստէն զապաշնորհ զանձնըզ լացցես,
Եւ սիրտ քո լիցի սիրով բոցակէզ :
Աստ, քեզ ըսպստեալ նրստիմ՝ յարաժամ
Չերկնիցն ըզձաշակ ձօնել քաղցրահամ :

Հոգի մոռժեալ ի տուռն Աստուծոյ

« Տարաւ զիս արգայ ի սենեակ իւր :
կարգէաց ի վերայ ի՞ զլեր » :

Ո՛ւր իցեմ ես . . . զի՞նչ այս սենեակ
երջանիկ ,

Ուր քաղցրութեան ձրգեմ ըզսիւզ ա-
ւասիկ ,

Եւ բորբոքեալ վառիմ ի սէր , սէր սաս-
աիկ :

Ո՞ ի փակեալ ու ի ծաղկալից յայս պար-
տէզ ,

Ո՞ զիս եմոյժ . ուստի՞ ծաղկանցս այս հան-
դէս .

Ուստի՞ բուրմունքս որ ըզմայլեն զիս այս-
պէս :

Քուն զիս ունի քաղցրիկ . տարերբ , լո՛ւս
լէրուք ,

Մի զիս , զիս մի զարթուցանէք՝ տարերբ
դուք ,

Աստուած իմ , թող նընջել զայս քուն
քաղցրասիւք :

Անբիծ սիրոյն փարեալ զինեւ՝ և զամէն
իզձ երկրաւոր՝ ի բաց տարաւ հան յինէն ,
Երջանիկ սիրտ իմ , անկարօտ յօտարէն :

Այլ ես կիցում անհուր , կապիմ ան-
շըզձայս .

Եւ կարեվէր շըրջիմ աննետ խոցոտեալս .
Խօսիմ զարգար , մի ոք կացցէ ի յերկբայս :
Բիւր զիս կապանք , բիւր զիս փըքինք
հարկանեն ,

Սիրտս էառ բիւր վէր ի սիրոյ սուր սլա-
քէն ,

Այլ չըգիտեմ՝ յ՞ոյր ձեռաց վէրքս ելանեն :
Հալիմ ի բոց անոյշ , ի հուր լուծանիմ ,
Իսկ և իսկ կեամ և իսկ և իսկ մեռանիմ ,
Եւ քան զհաղար կեանս՝ լաւ գըրեմ զայս
մահս իմ :

Սիրեմ լուսթիւն , և ախորժեմ սէր
խօսել .

Մերթ անշարժուն , թեւօք կամիմ մերթ
ճախրել .

Ձամենեսեան ցանկամ ի նոյն սէր վառել :
Որքան մեկնակ , այնքան գաանիմ ընդ
ընկերս .

Որքան արձակ ի կապանաց իցեմ ես
Այնքան սիրով պըրկիմ հանգոյց ի պէս-
պէս :

Մինչ խոնարհել ձըգնիմ , յաւէտ ամ-
բառնամ .

Թողում , ու անդրէն ունիմ , հեշտից հրա-
ժեշտ ամ ,

Եւ հեշտ հըզօր լընու ըզսիրտս յամերամ :
Այրիմ վասնիմ , դարձեալ խնդրեմ
բորբոքիլ .

Մաշիմ՝ և զնոյն ցանկամ, ըզկեալ, զմե-
ռանիլ

Ըզնոյն կամիմ, նա՛ չըգիտեմ զինչ կամիլ:
Խընդրեմ և ոչ գտանեմ, և զինչ, գի-
տեմ ոչ.

Սիրեմ և ոչ գիտեմ զինչ, սէր ի յազգոջ
Սակայն ըզգամ զանհուն բարւոյն ի յոգ-
ւոջ:

Ո՛վ վիրաւոր հոգիք, եկայք ուսուցէք
Զինչ խոցահար սըրտից ձերոց գեղ գըռէք,
Երբ ըզսիրոյն ընկալայք վէր բաղցր և հէք:

Ոչ ոք լրտէ. պատասխանէ և ոչ ոք...
Եւ անձկալիդ իմ գու, և դո՛ւ անողոք՝

Մինչ անձկաբեկ մաղթեմս ի լաց ու ի
բողոք:

Ե՛կ սէր իմ, եկ, որ զինն հարեր, և խօ-
սեաց.

Ո՛վ ես և զինչ կամիս յինէն, եկ, մերձ կաց,
Յոյց ինձ ըզդէմըս քո, և թէ կամիս զայն՝
մեռայց:

Այլ անձկալիդ իմ, թո՛ւզ, խօսել հրա-
ման տուր:

Թըւի զամէն գիտես, այլ ոչ սիրոյ հուր.
Զառնես երես զքեզ սիրողին, թողուս
զուր.

Իսկ թէ սիրես և այդքան զիս սիրեցեր,
Հիմ՝ այագունակ զանձն իմ հարեալ կա-
րեվէր՝

Ապա լըքեալ թողուս ի ցաւ վըտըմբեր:

Անկարեկիր գու... այլ մեղայ, զինչ ա-
սեմս.

Ո՛վ անձկալիդ, զի զքեզ սիրեմ լոկ, գի-
տես,

Քեզ միայնոյ հաճոյանալ ջանամ ես:

Սէր զիմ շըրթունս շարժէ, չգիտեմ զոր
խօսիմ,

Եւ սըրտորսակ այն քո փըքին մըտերիմ՝
Յիմարեցոյց սիրով, եբարձ ըզխեւ իմ.

Ո՛վ գու սիրոյս կէտ միակ, սէր իմ սըր-
տիս,

Ով գեղանիդ, ո՞վ արեգակն, ո՞վ բարիս,
Ով Աստուած, լոյս, կեանք և ամէն զոր
ունիմս:

Զինչ գործեցից, գա՛նձ իմ, ի կամս քո
սըրտին.

Ասա՛ զաչեմ ուսո՞ զխարզ զսէր քոյին
իմնվ սիրովըս լըցուցից կաթոգին:

Քիտեմ զի փոքր է առ ի սէր քո հուրս
այս,

Այրել այագոյն և մեռանել իսկ է նուազ.
Եւ չէ ինչ շատ թէ մաշեցայց ես բընաւս:

Եւ արդ, ո՞վ սէր, զի ոչ գիտեմ այլ հը-
նար,

Ահա ընկալ զոր քեզ ձօնեմ, սիրով ան,
Զի ողնադամ քեզ զանձն իմ տամ կա-
մակար:

Սիրտ հարեալ ի գեղն Աստուծոյ

Սիրեցեն այլք զոր կամին .
 ԶԱստուած միայն էս կամիմ .
 Թէ զքեզ սիրեմ՝ ոչ, կեանքդ իմ,
 Զո՞ սիրեցից այլ բնակին .
 Զո՞ քեզ նրման գեղեցիկ
 Եւ սիրարժան՝ զբոցէ սիրտ :
 Առ գեղ քոյնն՝ է հակիրճ
 Եւ սէր հոգւոցն երջանիկ :
 Դուք որ զմուրր կենցաղոյս
 Հարեալ սիրով՝ գանդաչէք ,
 Եղկելիք , ոչ տեսանէք
 Խաղաղութեան չլք ձեզ յոյս :
 Եկայք աղէ , զգեղանին՝
 Եկայք սիրել զսիրող ձեր .
 Եւ երանի՛ եթէ զսէր
 Զօնեալ՝ լիջիք հաճոյ նմին :
 Զբննալ հոգիք տիրասէր ,
 Վրկայեցէք գուք բանիս ,
 Ո՞րքան ըզձեզ և յերկրիս
 Պահէ յանդորըր գուլձ ձեր :
 Զեզ երանի՛՝ որք հասեալ
 Ի նաւակայս եթերին
 Անդ ասիցէք խընդագին ,
 Ընդդէմ՝ Հաստջին լուսափայլ :

« Թէ կեանս ինձ տայր միւսանգամ,
 Ի սէր եւեթ ծախէի » .
 Ի նոյն ի սէր նուիրեացի
 Սակայն և այս՝ յորում կեամ :
 Իցես գոհ , Տէրդ իմ անձառ .
 Նա թէ հաճիս՝ զսէրդ յաւել ,
 Զի ինձ անմարթ է սիրել
 Թէ ոչ , Յիսուս , տաս օձառ :
 Այլ գու՛ յաւէտ քան զիմ տենջ՝
 Դու զիս սիրես , քան զոր էս .
 Արդ յայսմ՝ հետէ գու իմ էս ,
 Եւ էս եղէց քո անվերջ :

Հոգի սիրատունչիկ

Հաւաչէ սիրտս այս ,
 Եւ չբխտէ ընդէր .
 Զասէ ինձ պատճառս ,
 Եւ հեծէ ի սէր :
 Ասա ինձ , սըրտիկ ,
 Ըզմէ՞ հաւաչես : —
 ԶՅիսուս իմ քաղցրիկ ,
 Ասէ , ըզձամ էս :
 Ո՛հ , մընչեաց մընչեաց
 Սիրտ իմ , մի՛ լրուեր ,
 Զի նա զքեզ սիրեաց .
 Լիցին կեանք քո սէր :

Մընչեանց , և Յիսուս
 Սէրգ իցէ միակ .
 Մընչեանց , և քո յոյս՝
 Մարիամ՝ համահ :
 Հառաչեանց անդուլ
 Ըզհեա խոցողիդ ,
 Մի երբէք թողուլ
 Ըզյոյս քո սրբաիդ :
 Հառաչանք սրբոիս ,
 Երթայք առ Յիսուս ,
 Յոտարն փարելիս
 Փարեցայք ամուրս .
 Ասացէք . թէ զմեզ՝
 Սիրտ քեզ սիրահար
 Առաքէ յեթերս ,
 Ձի հաճիս , ո՛ր տայր .
 Յամենայն անձնէ
 Սիրեւ ցանկայ զքեզ ,
 Եւ զհայցուածս՝ ասէ՝
 Տէր չառնէ անտես :

Քաղցրոտրիւն կարևոցն Աստուծոյ

Ձհաճոյս քոյին և ոչ զիմ՝
 Աստուած , սիրեմ՝ էս ի քեզ ,
 Եւ զայն եւեթ էս կամիմ՝

47285

Ձոր բարու թեամբք հրամայես :
 Ո՛վ ամբիժ կամք Աստուծոյ ,
 Ձի՛ արժանի էս սիրոյ :
 Նախանձաւոր էս սիրոյն ,
 Այլ սիրողի զքեզ անձին .
 Սէր և գըրգանք էս համբուն ,
 Եւ առնթեր միշտ նըմին :
 Ո՛վ ամբիժ կամք Աստուծոյ ,
 Ձի՛ արժանի էս սիրոյ :
 Դու կեանս ըզձից տաս մաքուր .
 Դու զսէր սըրբեալ՝ կատարես .
 Առ քեզ անձկոտ սրբաին հուր
 Առ քեզ առնէ միշտ վերելս :
 Ո՛վ ամբիժ կամք Աստուծոյ ,
 Ձի՛ արժանի էս սիրոյ :
 Դու զխաչ գործես փոքրօգի ,
 Եւ ըզմահ քաղցր և համբոյր .
 Եւ միացեալ քեզ հոգի
 Ոչ կըրեսցէ կիրս անդոյր :
 Ո՛վ ամբիժ կամք Աստուծոյ ,
 Ձի՛ արժանի էս սիրոյ :
 Դու միայն դու երջանիկ
 Ձհոգիս գործես յեթերին .
 Առանց քո չէր գեղեցիկ
 Մեզ և երկինք անձկալին :
 Ո՛վ ամբիժ կամք Աստուծոյ ,
 Ձի՛ արժանի էս սիրոյ :
 Եւ ի դըժոխս՝ թէ մարթ էր
 Կապեալ ընդ քեզ՝ կաւ ի բոց ,
 Եւ հուրն և խոցք կարեվէր

Քաղցրանային ի քո ծոց :
Ո՛վ ամբիծ կամք Աստուծոյ ,
Զի՛ արժանի ես սիրոյ :

Ո՛հ , վանեացին կեանքս ողջոյն
Միացելոյս իմ ընդ քեզ .

Այլ որ մեացի զմահ այսպոյն՝
Նա չմեռանի , կեայ և եւս :

Ո՛վ ամբիծ կամք Աստուծոյ ,
Զի՛ արժանի ես սիրոյ :

Արդ զիմ՝ ըզկեանս և զամէն
Ըզսիրա բոլոր՝ քեզ ձօնեմ .
Ինձ սէր լիցի համօրէն

Սիրա քո , Յիսուս , սիրածեմ :
Ո՛վ ամբիծ կամք Աստուծոյ ,
Զի՛ արժանի ես սիրոյ :

Յանկամ ի վիշտս և ի դիւր
Հաճոյանալ քեզ լոկոյ .

Յոր դուն հաճիս մըտադիւր՝
Լիցի և ինձ այն հաճոյ :

Ո՛վ ամբիծ կամք Աստուծոյ ,
Զի՛ արժանի ես սիրոյ :

Հոգի սաստռածսևևոռէր

Աշխարհ , ոչ եւս իմ ես դու ,
Եւ ոչ ես յայսմ՝ հեռէ քոյ .

Ամէն ըղձիւք զսիրտս ետու
Զօն Փրկչին քաղցր և հեղոյ .

Նա ինքն յանձառն իւր բարիս
Այնպէս ըզսէրն իմ վառեաց ,
Զի յայսմ՝ հեռէ չիք սըրտիս

Տենչ երկրաւոր ինչ բարեաց :
Ըզքեզ միայն , տէր Յիսուս ,
Ըզքեզ խընդրեմ զանձկալիգ .

Զանձն իմ բոլոր տամ քեզ տուրս ,
Արա զինչ կամք քո կամիգ :

Ո՛հ , չըկարեմ ժոյժ ունեւ՝
Առանց քո կեալ , սէր անձառ ,
Քանզի չըղթայդ ոսկեթեւ

Կապեաց ըզսիրտ իմ իսպառ :
Ոչ եւս ի քէն մեկուսի

Գոյ հնար հոգւոյս կալ հեռուս .
Հարեալ ի նեադ Յիսուսի՝
Եղէ որսիկ անփախուս .

Եւ թէպէտ որդն եմ աղկաղի՝
Սիրելոյ զքեզ անարժան .
Այլ դու արժան ես միակ

Սիրոյ սըրտի անպայման :

Եւ արդ Տէր, տօւր ինձ ըզսէր,
 Տօւր զոր խնդրես ըզ յինէն.
 Եւ ես իմոյն զոր ասամ նուէր՝
 Ըզսէրդ հայցեմ փոխարէն:
 Դու Տէր, գու իմ ամենայն,
 Ես քոյ կամաց լոկ անսամ.
 Յայսմ հետէ իզձք համաձայն
 կամք մեր լիցին համակամ:
 Ե՛կ արդ խոցել Տէր իմ Տէր,
 Ըզսիրտ՝ որ քո է, չէ իմ.
 Եւ մեռանել առ քո սէր՝
 Արա՛, զի յոյժ փափաղիմ:
 Կեանքդ և փեսայ՝ զքեզ սիրեմ՝
 Եւ զառաւելըն ցանկամ.
 Սիրեմ՝ ու առ սէրն ըսպասեմ՝
 Թէ էրբ հասցէ մահուն ժամ:

Հոգի րեալ

Մայրիք մըթինք մենաւորք,
 Որ իմ սըրտիս կարեվէր՝
 Նըսեմաստուերդ կողերօք
 Թըւէք վըշտաց ինձ ընկեր.
 Գըթացարուք յիս, մայրիք,
 Թողէք ազատ ինձ երթալ,
 Թողէք զնեղեալս իմ սըրտիկ
 Հէծել, մընչել լալ ողբալ:

Մի լռեսցեն իմ արտասուք,
 Մի սըրբեաջիք իմ աչկունք,
 Մինչեւ ըզտերն իմ զանձուկ
 Գըտից ի ձեզ, ո՛ր լուծիւնք:
 Իսկ դու՛ ընդ ո՛ր արդեօք գէմ՝
 Ո՛վ սիրեցեալդ իմ, գնացեր.
 Եւ հի՛մ ի վիշտ բազմագէմ՝
 Հեո՛ ի քէն զանձն իմ Թողեր:
 Իցէ՛ գարձեալ Թէ տեսից
 Չերանաւէտն ամանակ,
 Յորում փեսայս անձկալից
 Էր մըխիթար իմ միակ:
 Յորժամ ի նեան իւր համբոյր
 Խոցեալ է քուն ըզսիրտս այս,
 Իբրեւ ըզգող աս՛ աւնոյր
 Յերկնից տաներ յիւր ի կայս:
 Յորժամ ի սէր վառեալ հուր
 Հառաչելով երթայի,
 Եւ եւս քան զեւս քոյ մաքուր
 Մըփուէր ի սիրտս ամայի:
 Ո՛հ, զիարդ օգն հանդարտիկ
 Մըըրկեցաւ յանկարծուս,
 Եւ ինձ երկինքն այն քաղցրեկ
 Անլոյս հայցին ի հեռուս:
 Արհաւիրք, յով և գառնամ.
 Աստ երկիւղ, անդ գէմք սոսկման.
 Թէ զհետ փոխեմ բիւր անդամ
 Ձի՛նչ շահ, զի ցաւք ընդ իս կան:
 Ամենուրեք միայնակ
 Թափառական ես լինիմ,

Յայսքան աղէտս օժանդակ
 Եւ ոչ ըզմի զոք չունիմ:
 Եւ մահ ինքնին փողոտէ
 Չանձն իմ առանց ըսպանման.
 Կալեալ զգրուես յայսմ հետէ
 Չըտայ ինձ ելս փախըստեան:
 Եւ թէ փախչիմ, ո՞ր օգուտ.
 Ո՛ւր զիմ գըտից ապաւէն.
 Թէ կենսատուս բարեգուժ
 Եւ նա փախչի, ա՛հ, յինէն:
 Ո՛հ, մի. Եկ, Եկ, անձկալից,
 Ե՛կ և գըտցես զոր թողեր.
 Չի լըքեալս այս ի քէն սիրո՛ւ
 Քեւ կարօտեալ կայ յերեր.
 Այսուհետև Եկ, հաշտեաց.
 Դարձիր առ իս, կեանք իմ, Եկ.
 Եւ զոր հարեր զիս ցաւած
 Քեզէն բուժեա զսրբոտաբեկ:
 Գիտեմ գիտեմ զի փախչել
 Արժան է քեզ առ յինէն.
 Այլ այս շըղթայքդ անարգել
 Պատեալ զինեւ՝ ո՛ւր վարեն:
 Թէ թողու՞թիւն ինձ չըկայ,
 Թէ չեմ գիմաց քոց արժան,
 Այլ ես չեմ թամ ի բացեայ.
 Ես քո եղէց յաւիտեան:
 Թէպէտ իցեմ քեզ ոտոխ՝
 Այլ եմ սիրոյդ բարեկամ...
 Ե՛րթ արդ, փախիր, և զիս թող.
 Չի անմեկին զհետ քո դամ:

Տեևս Արքայորեսն

Յանձուկ տեսոյդ հարեալ Յիսուս,
 Տաղտուկ են ինձ կեանք կենցաղոյս.
 Ընդերկարեալ պանդուխտ օտար
 Ինձ վիշտք և ցաւք կուտին հազար.
 Առ քեզ գոչէ սիրտ իմ անբուն,
 Արքայու՞թիւն արքայու՞թիւն:
 Ծուխ են սնտօի աշխարհիս տուրք,
 Թատր անկայուն, պատիր հրապոյրք.
 Իսկ զի՛նչ քան զայն գառն կասկած՝
 Թէ կորուսից երբեք զԱստուած.
 Առ քեզ դառնամ գոչեմ համբուն
 Արքայու՞թիւն արքայու՞թիւն:
 Է՛հ, երթ աշխարհ, չկամիմ ըզքոյս.
 Վայելք հըրձուանք ի բաց հոգւոյս.
 Ոչինչ ըզքօ, ոչ ինչ կամիմ,
 Ծուխ, մահ, կորուստ, աւեր յաչս իմ:
 Առ քեզ դառնամ գոչեմ համբուն,
 Արքայու՞թիւն արքայու՞թիւն:
 Քաղոյր հայրենիք, ուր սէր ըզսէր
 Առնու վարձ, անդ երեւի տէր.
 Ո՛հ երբ իցէ ինձ, ո՞վ Տէր. երբ
 Չմայել ի տես քո անդ աներբ.
 Ե՛րբ ըստացայց ըզքեզ համբուն,
 Արքայու՞թիւն արքայու՞թիւն:

Մեր Յիսուսի

Ի Խորհուրդ սրբոյ Հաղորդութեան

Մինչ հրաժեշտ յաշխարհէս
 Հովիւն այն սիրակէզ՝
 Որ հոգւոյ առ ի սէր
 Յանձն էառ մեռանել,
 Գնայր յերկնից յառաքատ,
 Չկամեցաւ ըզգառինս
 Եւ զարեան իւր ըզգինս
 Միայնակ թուղուլ աստ .
 Եւ մինչ չեւ անգ յերկին
 Երջանիկ կայանին
 Սրբաբեալ զմեզ ժառանգս
 Եւ հաղորդ յաւիտեանս,
 Չանսահման իւր ըզսէր,
 Ո՛վ գործոյ սքանչելեաց,
 Ի յերկրի աստ սընկեաց
 Ի յաւերժ մեզ ընկեր,
 Զի մի սիրտ՝ որ ըջնա
 Սիրելցէ յարակոյ՝
 Սիրելոցն անդր ըզհէս
 Նեղիցի հեռագէտ .
 Այլ բնաւին զանձն արար
 Անմեկին մերձաւոր,
 Եւ հանուրց ետ շընորհս
 Մերձենալ յինքն յամայր ։

Ի սրբում սեղանին
 Կայ փակեալ սիրելին,
 Չտենչանաց սրբոց հուր
 Փաւալեալ ընդ հանուր .
 Զի վառեալ սիրակէզ
 Սիրողացն ըստուգիւ,
 Ըզգելէր և ըզտիւ
 Քաղցրասցին ի վայելս ։
 Այլ նետից սիրամուխ
 Եւ բոցոյն մըշտածուխ
 Որ թըւչին ի հացէն՝
 Ըզգայցէ որ փորձէն .
 Ո՛հ, չէ մարթ ցուրտ սըրտի
 Մատուցեալ յայն նըւէր՝
 Եւ անկէզ և անվէր
 Դառնալ գալ յետս անտի ։
 Դուք անձինք դուք յաւէտ՝
 Սուրբ սիրոյն ըզձաւէտ,
 Պատմեցէք մեզ ըզբոցն
 Երջանիկ և ըզխոց՝
 Զոր սիրոջն ընդունիք,
 Երբ և դուք ի վայրն յայն
 Ուր Յիսուս ձեզ մընայն,
 Սըրբութեամբ մատիլիք ։
 Ո՛վ սըրտիս ոստիկան
 Կերակուր աստուածեան,
 Ո՞ տայր ինձ անընդհատ
 Կալ ի քէն անանջատ .

Քեզ՝ որ յիմ՝ խոյ ի սէր՝
 Ի յերկրիս աստ թագուն
 Սըրբավայր կաս ի տուն՝
 Չըգեւ զսիրտ իմ ի վեր։
Յուսամ սէրդ իմ՝ յուսամ
 Չ.քեզ յերկինս յամերամ
 Չ.քեզ բացաւ երեսօք
 Տեսանել սուր աչօք։
 Այլ մինչ ասա կենցաղիմ՝
 Ի տեսոյդ այդ սարկեշա
 Չըկարեմ տալ հրաժեշտ.
 Եթէ ոչ մեռանիմ։

Ի Հաղորդոչքիւն

Հողի իմ, զի գործիցես.
 Սերեա զսիրող քոյն Տէր,
 Որ լոկ ի քէն խընդրէ սէր.
 Եւ աակաւին զանդաղէս.
Տես, զի առ սէր եղկելւոյդ՝
 Անչափն անհուն և բարի
 Խոնարհեալ աստ ի յերկրի,
 Չհացին՝ զիւրեաւ արկ ծածկոյթ.
Եւ իբր ընկեր՝ ի սեղան
 Հրաւեր կարգայ կօչէ զքեզ՝
 Կենաց հացին ի վայելա,
 Որով շնորհէ զանձն համայն։

Եւ զի՞նչ եցէ այլ նորուն
 Չոր սիրով տալ գոյր հընար,
 Կամ զի՞նչ առ սէրդ առնել կայր,
 Չի զքեզ գործել իւր սիրուն։
Ո՛հ, ոչ, ոչ շատ նա գըրէր
 Գիմեալ ի խաչն այն ահեղ՝
 Բիւր տանջանօք զանձն անմեղ
 Մտանել ի մահ աննըւէր,
Մինչչեւ գրտեալ ճանապարհ՝
 Ըզէր սըրտին տառուածեան
 Ի սըրտակից միութեան
 Հաղորդելոյ քեզ խոյառ։
Եւ զիմրդ, սիրտ իմ, զիմրդ
 Անբոցակեղ կաս ի հուրդ.
 Յայնքան սիրոյ զիմրդ ցուրտ
 Կաս տակաւին և անյաղթ։
Ա՛հ, փութա սիրտ իմ ի սէր
 Մեծի սիրոյ արժանւոյն,
 Որ առ ի ցոյց իւր սիրոյն
 Չանձն իսկ ձօնէ քեզ նըւէր։

Ա Յիսուս եղեալ ի բազմոցի

Ո՛վ, երանի՛ ծաղկանցդ՝ որ ցայդ և ցե.
 րեկ,
 Փըրկէիս կացեալ առ ընթեր՝ ոչ բաժա.
 նիք,

Մինչեւ անդ շուրջ խապաւ ըզկեանս վատ
նիցէք.

Ո՛հ, ո՞ տայր, ո՞ տայր ինձ բնակել անդ
յաւէժ,

Առ Յիսուսիս կալ ի տեղւոջդ երջանիկ,
Եւ զկեանս ընդ ձեզ անդէն հոսել սիրա-
վէժ:

Ձեզ երանի՛ ճրագունք, որ և անդ վառ
ի վառ

Առ արարչին և տեան իմոյ բոցանայք,
Ո՞ տայր սրտիս վառել անդ ձեր ի փխար
Եւ ձեզ նրման հալել սիրոյն ի սուրբ հաւ:
Ձեզ երանի՛ լամբարք, ո՞ ձեր փոխանակ
Տայր ինձ առ Տեան իմում անդուլ անդէն
կալ:

Քեզ մանաւանդ երանի՛՝ առւի սըբբա-
տար,

Իմ սիրելւոյն ծածկոյթ, քեզ բեր եւ
բանի,

Որ ընծայես Տեան իմում առն և գա-
ղար.

Ո՞քո փոխան՝ լանջացս ըզնա տայր կըրել,
Քէթ զօր մի զսիրտ իմ գող անօթ տե-
բունի,

Գող առն հրեղէն, ի հուր ի սէր զիս վա-
ռել:

Ո՛հ, մի ծաղկունք, մի եւս ճրագունք,
մի եւս առւի.

Երանեգոյն եմ ես, երբ Գառն այն ան-
պարտ

Տաղաւարի սիրով ի սիրտ իմ անծուփ:
Եւ ես աղկաղկ որդնուկ, զխորդ զմեծդ
Աստուած՝

Առնում ի գոյն հացիկն, և հիմ, և զխորդ
Չայրիմ անդէն, չքմեռանիմ ըզմայլած:

Ե՛րթ հողիդ, երթ, և ըզլուսով անդ
քոյին՝

Հանգոյն թիթռան՝ ի սէր, հաւատս, առ
սիրոյդ

Թեւածելով՝ սյրեանց մընջմամբ սըբտագին
Եւ գերջանիկ օրն՝ երբ ժաման առնէ Տէր
Յանվերջ վայել, գիրկս արկ անբաժ ի
հոգւոյդ

Գոչեաց, « Ըզսէր կամիմ ես, Տէր իմ, ըզ-
սէր »:

Յետ Հաղորդոչքեսև

Երկըրպագեմ քեզ
Ո՛ղ հաց երկնային,
Որ ի քօղ քոյին
Ըզսէրն իմ ծածկես,
Ո՛ղ գանձ իմ սիրոյս,
Տենչալիդ Յիսուս,
Որ զքեզ իբրեւ հաց
Տաս քոց սիրողաց:

Ո՛վ հենաց սընունդ՝
 Որ անմահ հուր թեան
 Չմարմին և զարիւնդ
 Չօնես գրաւական,
 Կեամ էս, այլ էս ոչ,
 Տէր հեաց յիմն ոգւոջ,
 Հովուեալ զիս ուղղէ,
 Երջանիկ անէ:

Ո՛վ կապանք սիրոյ,
 Որ կապէք զծառայս
 Ընդ սուրբ տեառն իւրոյ,
 Ինձ՝ քան զանսէր հեանս
 Լաւ է մեռանել,
 Եւ առ ի սիրել
 Լոկ ըզսիրոյն իմ՝
 Ես ընդ հեանս հաճիմ:

Քեզ՝ ո՛վ հուր անծախ,
 Որ վառել ցանկաս
 Միտս և սիրտ խաղաղ,
 Յանկայ և սիրտս այս:
 Ե՛կ, Տէր, եկ և յիս,
 Բորբոքեա զհոգիս,
 Թէ յանդուզն եմ էս,
 Դու սիրով գըլես:

Ո՛վ նեա սիրաթեւ,
 Դու զմեղուցելոյս
 Ա՛ռ վրէժ արգարեւ,
 Ինր վէրս իմ հոգւոյս
 Որ չարեաց է պարտ,
 Թող նա մեռցի արդ՝

Վանն որոյ դու Տէր՝
 Սէռար յանբաւ սէր,
 Քեզ՝ ո՛վ սիրելիդ,
 Որ յայսքան շղթայս
 Կապեցեր զիս պինդ,
 Քեզ տամ ըզսիրտս այս,
 Ո՛վ սէր անարատ
 Քեզ կամ միշտ պատրաստ,
 Որ զքեզ ինձ ետուր,
 Ա՛ռ զիս քեզ տրիտուր:
 Արդ մնաս ինձ յերկին՝
 Իսլոյ ինձ առ քեզ
 Ի սէր անմեկին
 Երես առ երես:
 Յայս հաւատամ, Տէր,
 Ոչ սրտէ եթեր,
 Որ այժմէն իսկ բնաւ
 Ինձ սրարդեւեցաւ:

ԶՐՈՒՅՍՏՐՈՒԹԻՒՆ

ՓԵՍՍՅԻՆ ՅԻՍՈՒՍԻ

ԸՆԴ ՀԱՐՍԵ ԱՅԵԱԼ ՀՈԳԻՈՅ

Փեռայն Յիսուս
առ հարսնացեալն Հոգի

Բայ Ինչ, Կոյր Իմ.

Բայ Ինձ քոյր Իմ, բայ
Ըզսըրտիդ գըրունս.
Չ' Ի քէն կալ Ի բաց՝
Անմարթ է սիրոյս:
Թէպէտ ապերախս՝
Այլ սիրեմ ըզքեզ.
Եկ, հատ' Ինձ արդ
Ըզսէր առ Իմ սէրս:

Հարսնացեալն հոգի առ Յիսուս
փեռայն

Եւբորդրին Իմ խօսեցաւ, և որովայն Իմ
խոռվեցաւ Ի նա.

Ի ձայն սիրեւոյ
Արքային Իմոյ՝
Սիրտ Իմ խռովեցաւ
Եւ աղիս դելաւ.
Ո՛վ, քանի՛ սփոփումն
Իցէ անպատում,
Թէ բնակեւ ընդ Իս
Հաճի անձկալիս:

Երգմեցողանեմ զՅէւ, Դսպերտ Երոսաղէմի, Է՞՞նէ
յառնիցէ, զարևոսջիտ զսէրն, Դիւն Իամեցի.

Երգմեցողանեմ
Ըզձեզ, քորք սիրուն,
Պատմեցէք՝ մաղթեմ,
Թէ Ի սրակ մայրւոյն

կամ ի դաշտս ուրեք
 Ձանձկալին տեսէք:
 Ո՛հ, եթէ գըտջիք՝
 Ասացէք նրմա,
 Ձի նեղեալ սըրտիկս
 Յիւրմէն ի բացեայ՝
 Ի սէր խանդակաթ-
 Տուայտի անընդհատ:

Եւբօբորդին իմ սպիտակ է և կարմիր, ըստեալ
 ի Բիւրոսոյ:

Թէ զնորս դիմաց
 Խնդրեցէք նըջան,
 Գեղցին և շնորհաց
 Բողորն է աման.
 Սպիտակն և կարմիր
 Սիրելուոյս ի դէմն՝
 Յարշալուուոյն ծիր
 Սըփռեալ հրաշատես:
 Ընտրեալ ի բիւրուց
 Փեսայն իմ անբիծ:

Խնդրեցի ըստ և ու գտի:

Ո՛ւր ես անձկալիդ,
 Անձկալիդ իմ, ի՛ւր.
 Ե՛րբ նեղեալս այս սիրտ
 Տեսցէ զփեսայն իւր:
 Խընդրեմ՝ և փախչես,
 Կոչեմ, ձայն չըտաս,
 Լամ ես, և ժըպտիս:
 Եւ մինչեւ ցերբ այս:

Պատիճիւր եւբօբորդի իմ ի վերայ ւերանոյ խնկաբերաց:

Այլ փախիր և երթ
 Ո՛ր էրօրօրդեակ,
 Թէ առ ձըգեւ զհետ
 Փախչիս սիրունակ.
 Թէ նդ լեանն ամացի
 Թէ յանձուկ հովիտ
 Նըստիս մեկուսի,
 Քաղցր իմ անձկալիդ,
 Վարեալ ի սիրոյ
 Անդր հասից շտապաւ,
 Սխայն ընդ մենոյ
 Խօսեցայց անձկաւ:

Ձգեա զիս, զհէտ հոսոյ իւրոց քոց ընթացողս։

Ի հոտ քո քաղցրեկ
 Տերդ իմ անձկալի,
 Ձրգեա զիմ սըրբակ
 Որ է քեզն հալի.
 Ձի սիրոյդ է ձեռս
 Կապեալ կաթոգին՝
 Հանգիցէ և սէրս
 Ի քէն անմեկին։

Փենայն

Ես ծաղիկ դաշտոց, շուշան հովտոց։

Ես ծաղիկ դաշտաց
 Ընտիր և պայծառ,
 Ամէն խընդրողաց
 Տամ զանձն իմ յօժար։
 Ես շուշան հովտաց,
 Դիւրահուսկ հեղոց
 Ու անձանց խոնարհաց,
 Մարմանդին է ծոց։

Որ մաքուր ձեռամբ
 Յիս մերձեցցի զգոյշ,
 Կացից անթառամ
 Ի գեղ իմ քընքոյշ։

Պարպեղ լախեալ քոյր իմ հարսն. առաքուհն քո
 Դբախս նունենեաց։

Ո՛վ հարսն իմ և քոյր,
 Ձըքնաղ գու պարտեզ՝
 Ի տես և ի բոյր,
 Ի ծաղկունս պէսպէս.
 Եւ առ սէր օտար՝
 Փակեալ գըլխովին,
 Իմ էւեթ դագար
 Եւ իմ ես բաժին.
 Երկնընծայ պըտուղք
 Չօնին ինձ է քէն,
 Իղձք քո սըրտաբուղիք,
 Որ զիսն ըզմայլէն։

Մարտի վառ քո յինն, վասն զի դո՛ստ ընդո՛ւ
դո՛ւցին զիս :

Այլ մի յիս հայեր
Նեառաճիգ աչօք՝
Որ սիրով գան հիւ ,
Զի լըցայ վերօք .
Դոքա զիս յերկնից
Իջուցին ի վայր ,
Ընդ քեզ զուգակից
Կալ յաւեժարար :

Արե՛, ե՛ն գեղեցիկ ի՛ժ, աղանձակ ի՛ժ, ընդ հովանեալ
Վե՛ր, առ պարտաւարա պարտպի՛ր . երեւեցո՛
ինչ գերեսս քո, եւ ընչի՛ արա ինչ զբարբառ քո .

Ե՛կ սիրուն հարսնեակ ,
Քաղցր իմ աղանձեակ ,
Ե՛կ մուտ, ստացիր զիս ,
Հանգիր ի սրբախ :
Ո՛հ, մի յիս հայեր ,
Եւ մի նո՛ իս խօսեր՝
Զի ձայն քո քաղցրիկ
Գերեաց զիս հերեր :

Ասա ինձ միայն
« Սիրեմ՝ զիմ փեսայն ,
Սիրեմ՝ կալ ընդ քեզ » ,
Եւ շատ է ինձ սէրս :

Հարսն

Մբար պառլին է եղբորդին ի՛ժ ինչ . ի ձե՛ջ
սրեանց ի՛նց հանդիցե՛ :

Եւ զո՛վ բաց ի քէն
Փեսայդ անձկալի ,
Սիրել կարացեն
Կերք իմոյ սրբախ :
Քաղցր էս եւ ազնիւ
Զինչ ծըրար ստաշխին .
Հանգուցից տենչիւ
Ըզքեզ յիմ սրբախն :

Որ արածին ի ձե՛ջ շուշանաց .

Որ յանբիծ արօտ
Ի մե՛ջ շուշանաց՝
Սրածես ըզհօտ
Ի հոյլս ուղղութեանց .

Ե՛կ, և սիրոյ քում
 Բեր առհաւատչեայ՝
 Չճաղկունս ցողաթուրմ,
 Հաճոյ ինձ ընծայ:

Բռուն է իբրև զմահ սեր .

Բառնայ սէր ըզկիրս
 Մահուն ի տիպար,
 Եւ թողեալ զերկիրս՝
 Գործէ երկնապար .
 Եւ ըզսիրողին
 Ըզսիրա փոխէ ի յայլ,
 ՅԱստուած և յերկին
 Ոչ յայլ ինչ անձկալ:

Թուիլ նորա իբրև զԼուիս Բոցոյ հրոյ, խիստ է
 իբրև զԳլխոյն նախանջ .

Չ՝ իբրեւ հուր է սէր
 Բոցակիզուլ զմարդ .
 Դիզանայ յեթեր
 Վառեալ բարդ ի բարդ .
 Եւ շատացեալ ոչ՝
 Ըզսիրա և զհոգի

Այրեւ ի մի բոց
 Եւ ծախեւ ճըգնի .
 Որպէս զըժոխոց
 Հուր չէ բաւական,
 Եւ ոչ սիրոյն բոց
 Ըզձակաթ գեղձման:

Ահաստիկ նա էկաց յայնչոյս որմոյն, կարկառեալ
 ընդ պարսահանս, հայեցեալ ընդ վանդախ
 պարս, և աւէ . Արի, էի մեքստոր ի՞մ, գեղե-
 ցիկ ի՞մ, աղանի ի՞մ .

Ահա նա յայնկոյս
 Թաքուցեալ գիտէ,
 Թի՛ստ ըզձեց հոգւոյս
 Սիրեմ ի սըրտէ:
 Ահա ձայնէ. Ե՛կ
 Ընտրեալդ իմ սիրուն,
 Չի ձմերայլին խէթք
 Անցին սահեցուն .
 Ամպք, անձրեւք, մրըրիկք
 Չեն այսուհետեւ .
 Անցին արհաւիրք,
 Սէր ծագեաց արեւ:

Գրի զբ սիրեաց անյն իմ. Կալայ զնա, և ոչ
Ըռչից:

Ո՛հ, գըտի, գըտի,
Փեսայդ, գըտի զքեզ,
Չանձկալիդ սըրտի.
Երջանիկ եմ էս,
Ընդ իս յայսմ՛հետէ
Կեցցես միշտ ընդ իս.
Եւ յայս իմ սըրտէ
Երբէք մի մեկնիս:

Տարաւ զիս արգայ ի սենեակ այգոյնի.

Տարաւ զիս արքայն
Ի ներքին սենեակ,
Լի անմահոթեան
Գինեաւ անապակ:
Սենեակն է սիրտ իւր,
Եւ սէրն է գինեակն.
Քաղցր ի համ ու ի բոլր,
Յըմբեւ ատորժակ:

Սրբ հիսիսի, և է՛լ հարաւ, զնեա ի պարտեւ իմ,
Ե բարեւոյն խոռնիք իմ.

Ո՛վ գուշք կենցաղոյս
Խորհուրդք սուտ և ցուրա,
Մի գայք ըզհոգւոյս
Խռովել հանգիստ սուրբ.
Այլ սիրոյ հողմիկ,
Գու հրեղէն շընչով
Շընչեա՛ յիմ սըրտիկ,
Վառեւ բոցով քով:
Ի շընչմանցդ հեղիկ՝
Բուրեցցեն անդուստ
Լաութեանց, փափիկիկ
Քեզ բուրմունք հարուստ:

Հասարակեցե՛ս զիս ծաղկաճա՛ս, Իտպեցե՛ս զիս խնձոր,
Զի լի է՛մ էս սիրով:

Ո՛վ սուրբ տենչանք գուշք
Պատեաւ ըզսըրտիւս,
Ո՛վ սիրոյ պըտուղք,
Կազգուրեցէք զիս.

Ահա սիրա ի հուր
 Ի սէր նըւաղիմ:
 Ի սէր երկնատուր
 Թալանան կեանք իմ:

Ես ննջեմ, ես սիրոյ իմ արևուն կայ:

Ահա նընջեմ էս,
 Եւ սիրաս արթուն կայ.
 Սէրն անդուլ յեթերս
 Առ սէր իւր սլանայ:
 Ո՛վ քունն անուշակ,
 Հանգնատ երջանիկ,
 Լըռութիւն համակ,
 Ձայն սիրոյ մենիկ:

Պապեա՛ ինչ դու սիրեաց անին իմ, ո՞ր հովուէս, ո՞ր
 հանգուցանէս ի միջոցի:

Երանեալ հոգիք,
 Որ աստուածու՛թեամք
 Յերկինս պարարիք
 Անահ և ողջամք,
 Ո՛հ, երբ ցուցլէք ինձ
 Չանձկալին սըրտիս,

Ըզգանձն իմ անբիծ
 Յորոյ սէր հալիմն:
 Ասա՛, աղաչեմ,
 Ո՞ւր հանգչիս, ո՞վ Տէր,
 Ո՞ւր զսիրան երկնա՛ճեմ
 Արած էս ի սէր:
 Ո՛հ, միայն յերկին
 Յերկինս պարզերես
 Դէմք սիրոյն յայտնին
 Ի յաւերժ վայելս:

Փետույն

Մի՛ յարոսնջիք ես մի՛ դարևուցանիջիք զնս:

Նընջէ՛ սիրելին.
 Քուն իւր քաղցր իցէ.
 Մի՛ մօտէք սըրտին,
 Քուն սիրոյ նընջէ:
 Նընջէ՛ խաղաղիկ
 Ծանրացեալ ի սէր.
 Այլ ոչ, քունն անդ չէք,
 Սիրտ իմ՝ կայ՛ու ընթերս:

Ո՞վ է սա որ էլե՛աւ քաց յանաստպիւն, իբրև լծո՞ւի
Ծառացեալ Բարձրացեալ:

Ո՛, քանի՛ պայծառ
Անբիծն այն հոգեակ,
Որ ինձ սիրաբար
Կեայր իբր աղանեակ:
Հարեալ քաղցր ի սէր՝
Ըզըբտիկն եկեզ,
Քաղցրիկ և մընչէր,
Փորձէր թըռիչս հեզ:
Արդ իբրեւ հանգարտ
Ծուխ բոցածաւալ
Դիզեալ բարդ ի բարդ՝
Խընկէ զօդ ծալծալ:
Քանի՛ ինձ փափուկ
Հոգին այն անբիծ,
Որ առ սիրաս անձուկ
Թեւեւ սիրալից:

Սրբացոռեր զիս այր իմ հարսն, մոռ ակամբ քռլ
Մոռ քայտամանեկաւ պարանոցի քո:

Սրտացուցեր զիս
Քոյր իմ և հարսնեակ,
Վէրս եղեր յոգիս

Ի սիրոյդ սրլաք:
Անձուկդ և փափազ
Դիմեւ ինձ ի վեր,
Ե՛կ և տես հարսնեակ,
Ի՛բր եզին յիս վեր:

Ե՛կ ի Լիբանանէ հարսն, ե՛կ այր:

Ե՛կ յերկրեզ վըշտաց,
Ուր աննջէ զհոգիս,
Անձուկ սիրելեաց
Ե՛կ հարսն իմ առ իս:
Ասա վարդ և շուշան՝
Հարսնացեալ հոգւոց,
Պըսակ հրաշազան
Յերանութեան ծոց:

Դիբ շէս իբրև զինի՛ ի վերս սրբի քո:

Եւ ցորչափ սյդրէն՝
Հարսն իմ, յամիչես,
Ահա փոխարէն
Սըբտիդ սիրակեզ,
Զիմ պահեր ճըչդրիս
Փորագրեալ սիրով

Դիր վերայ սըրտիդ,
Անքակ ունեւով,
Եւ սիրեւոյդ զճեա՝
Զոր խոցեալ գիտես,
Ի խաչ փըրկաւէա՝
Մեռիր զուգապէս:

ԱՌ ՅԻՍՈՒՍ ՄԱՆԿԻԿ

Ի յաստեղաց իջեալ գաս՝ Տէրդ եթերաց՝
Ի քարանձաւ ցըրտասարուռ ձըմերաց,
Եւ դողաս ողորմուկ,
Ո՛վ Աստուածդ իմ՝ մանուկ,
Քանի՛ ծանր եղեւ, Տէր,
Այսպոյն քո առ իս սէր.
Քեզ՝ որ հաստիչ անեղերաց էս համբուն,
Պակասեաց հուր, քեզ պակասեաց վեր-
արկուն:
Ո՛վ ընտրեալ դու մանուկ,
Տնանկուծիւնդ այդ անշուք՝
Ինձ զխա՛րդ է սիրուն,
Երբ առ սէր կաս անտուն:
Զյաւիտենից թողեալ քո զծոց հայրենի՝
Նկեալ գընիս ի խայթ խարձից վայրենի.
Ո՛վ քաղցրիկ սէր սըրտիս,
Ի սիրոյ յո՛վ ձըգիս.
Վասն՝ ոյր այդ վիշաք, Յիսուս...
Առ իմ սէր, իմ, հիգոյս:
Այլ եթէ՛ նդ վիշտ հաճեցար Տէրդ իմ
Աստուած,
Իսկ առ իմե՞ ճիչս այս և ցողք արտա-
սուաց:
Ա՛հ, Յիսուս, իմացայ
Սիրեցեալդ իմ՝ փեսայ,

Իմացայ, ոչ առ ցաւս՝

Այլ ի սէր եւեթ լաս:

Վասն իմ՝ վասն իմ՝ ապաշնորհիս լաս գու-
Տէր,

Եւ յետ սիրոյդ իսկ՝ գըտեալ զիս ան-
նըւէր:

Սիրեցեալդ իմ, մի եւս.

Թէպէտ ցուրտ էի ես,

Այլ արդ չքեղ փափագեմ.

Մի լար, մի, զքեզ սիրեմ:

Նընջես, մանկիկ, նընջես, այլ սիրոս քո
գուարթուն

Ոչ նընջէ, ոչ. վասն իմ՝ հըսկէ միշտ սիրուն:

Ո՛վ անմեղդ իմ գառնեակ,

Յի՛նչ խորհիս արդ միակ.

Ո՛վ սէր, զգամ զի ասես,

« Մեռանել փոխան քեզ »:

Եւ գու Տէր, գո՛ւ զիմ՝ մեռանել մահ կա-
միս.

Եւ յայսմ՝ հեռէ ո՞ իմ լիցի սիրելիս...

Ո՛հ, Մարիամ, մի ցամառս,

Թէ սիրեմ խուն զՅիսուս.

Թէ չգիտեմ՝ սիրել, մայր,

Սիրեա զնա՝ նդ իմ՝ յամայր:

Ա. մանկիկն Յիսուս ի Մըսրի

Ո՛վ, քանի՛ զքեզ սիրեմ, Յիսուս բարե-
գութ,

Չամէն սիրոյ արժանիդ. մահ ինձ բաղցր է

Ընդ առ ի սէր իմ՝ մեռելոյ Աստուծոյդ:

Աշխարհ խաբկան, ի բաց ի բաց կայ յի-
նէն,

Ի սէր մանկանս կապեալ՝ զնա սիրոս իմ՝
սիրէ՛

Որ մանկաբար եկեալ ընդ իմ՝ ճնաւ աս-
տէն:

Չովան անգամք քո, ո՞վ մանկիկ, արտա-
քուստ,

Այլ ի չըքնաղ սըրտիդ՝ վասն իմ՝ հուր
վառի.

Մէր մանկացոյց, սերն ըզքեւ ած վիշտ
հարուստ.

Քեզ սերն յաղթեաց և կաշկանդեաց
խանձարրովք.

Եւ սէր տեսցէ գիմեալ ըզքեզ քաջարի՛

Ախտակրելով վասն իմ՝ ի մահ անողոք:

Ի Սէր Յիսուսի

Ո՛վ երանի՛, բիւր երանի
 Որ մեռցի զմահ խոցեալ ի սէր,
 Ընդ գեղանւոյն և արժանի
 Ամէն սիրոյ՝ նդ Աստուածն իւր ատէր .

Այնպէս քաղցրիկ է և սիրուն,
 Որ առ նովաւ գոհար, ծագիկ,
 Եւ աստեղաց փայլ շողջողուն՝
 Խաւարանան դառնան ի չիբ:

Ինքն ելանէ ի յորս սըրտից .
 Այն ինչ Թուուցեալ խոցէ փըքին,
 Սիրտք վիրաւորք լեալ սիրալից
 Սիրեն զհարողըն կաթողին .

Առ ի խոցել զհոգիս սիրուն՝
 Այլակերպի ձեւօք օտար,
 Չի ձըգեսցէ միշտ անձկագոյն
 Չանձինս՝ առ սիրտ իւր սիրաբար:

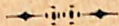
Բանն աստուածեան իջեալ առ մեզ՝
 Երեւեցաւ ի կերպ մանկան,
 Եւ ապիկար ճըջիւքըն հեղ,
 Ըզէր հայցէր, ըզէր միայն .

Ապա չըքնաղ զերթ պատանեակ,
 Ապա հիւսան ցուցաւ մանուկ .
 Ոչ ամաչեալ ինչ արբանեակ
 Գող արուեստից անարգ ւանշուք .

Ապա կապեալ իբր ամսարիշա՝

Հարսին իւրոյ եւ ընդ առաջ,
 Կատարելով ըղկեանսն ի վիշտ
 Ի հոյլ ցաւոց, ցամաք ի խաչ .
 Ապա նդ հացին այն ընդ քօղով՝
 Անշքբաբար ելեալ եկաց
 Իւր սիրելեաց հրաւէր տալով,
 Չըգեւ զնոսին ի ծոց իւր բաց:
 Զարուեստ սիրոյ գիտէ զամէն,
 Յորսաւ ըզսիրտ, կամ սէր յարգել:
 Քիրան և վաստակ՝ աչ հարկանեն,
 Եւ յանձն առնու զբնուն անարգել:

Մերթ փեսային նըման սիրով
 Ակնարկէ քաղցր և ըզձաւեա,
 Եւ իըստու թեան մերթ երեսով,
 Այլ միշտ սիրել ցանկայ յաւետ:
 Նա ինքն և զիմ սիրոյն ի հուր
 Նախ տարժացեալ վառեաց սըրտիկ,
 Ապա ի գրաւ սիրոյն առ իւր
 Նախանձելով պահէ այժմիկ:
 Արդ ի բաց երթ յինէն աշխարհ,
 Քեզ այլ չըտամ սէր, չըտամ փառս .
 Չի լաւագոյն սըրտիս իսպառ .
 Գըլտի քան զքեզ սիրոյ պատճառս:

Խանդադատակք առ Յիսուս

Յիսուս, գանձդ իմ բարի,

Յիսուս գանձդ իմ բարի,

Եւ փեսայդ անձկալի.

Բարութիւնդ անհուն,

Կեանք իմոց կենաց,

Ե՛կ ո՛վ խընդութիւն,

Սիրով զիս այրեաց:

Յիսուս գանձդ իմ բարի,

Յիսուս գանձդ իմ բարի,

Եւ փեսայդ անձկալի.

Քեզ լոկոյ ցանկամ,

Հեծեմ կահանմամբ,

Սիրա իմ յարածամ

Քեւ այրի ողջամբ:

Յիսուս, գանձդ իմ բարի,

Յիսուս գանձդ իմ բարի,

Եւ փեսայդ անձկալի.

Ըզլալ կամիմ միշտ,

Քանզի քեզ մեղաց.

Մասնիչ, ամպարիշտ

Մեծապէս յանցեայ:

Յիսուս, գանձդ իմ բարի,

Յիսուս գանձդ իմ բարի,

Եւ փեսայդ անձկալի.

Ես մահու ցանկամ,

Երբ վասն իմ մեղաց

Զմահ թո գառնահամ

Յիշեմ ե ըզխաց:

Յիսուս, գանձդ իմ բարի,

Յիսուս գանձդ իմ բարի,

Եւ փեսայդ անձկալի.

Յոյս իմ, յայսմ հեռէ

Տուր կալ ընդ քեզ հաշտ.

Մահ ինձ լաւ իցէ

Քան կեանքս ապերախտ:

Յիսուս, գանձդ իմ բարի,

Յիսուս գանձդ իմ բարի,

Եւ փեսայդ անձկալի.

Այլ զօրհանապազ

Ի ինձ բիւր ոտիս.

Դու զերծն զսիրտս այս

Ի քոյդ ծածկեալ կող:

Յիսուս, գանձդ իմ բարի,

Յիսուս գանձդ իմ բարի,

Եւ փեսայդ անձկալի.

Զիս ի թո կապանս

Կապեա պինդ անլոյծ,

Մինչ ի կէտ մահուանս

Կացցուք յայս հանդոյց:

Ի ԶԱՐԶԱՐՈՏՆՍ ՅԻՍՈՒՍԻ

Յիսո՛ւս, ո՞ խիտ կապովքդ այդպէս
Իբր յանցաւոր պըրկեաց ըզբեղ: —

Ապաշընոր՛հ իմ հոգիս,
Ո՛հ, Տէր իմ Տէր, գըլծա յիս:

Յիսո՛ւս, ո՞ քաղցըր քոց գիմաց
Զանկարեկիր ապտակն էած: —

Ապաշընոր՛հ իմ հոգիս,
Ո՛հ, Տէր իմ Տէր, գըլծա յիս:

Յիսո՛ւս, ո՞ գիրգ իրանաց քոց
Գահճաբար ետ հարուածս և խոց: —

Ապաշընոր՛հ իմ հոգիս,
Ո՛հ, Տէր իմ Տէր, գըլծա յիս:

Յիսո՛ւս, ո՞ զխաջն այն սոսկալի
Մանրաբեռնեաց յուսգ նազելի: —

Ապաշընոր՛հ իմ հոգիս,
Ո՛հ, Տէր իմ Տէր, գըլծա յիս:

Յիսո՛ւս, ո՞ զքո քաղցրիկ բերան՝
Ի՞ դառնացոյց լեղեաւ դաժան: —

Ապաշընոր՛հ իմ հոգիս,
Ո՛հ, Տէր իմ Տէր, գըլծա յիս:

Յիսո՛ւս, ո՞ զսուրբ քոյլին ըլձեռս
Ագոյց ընդ փայտն յանգուծ բեւեռս: —

Ապաշընոր՛հ իմ հոգիս,

Ո՛հ, Տէր իմ Տէր, գըլծա յիս:
Յիսո՛ւս, ո՞ զտըս քո խոնջեալ
Բեւեռապլինդ արար մընալ: —

Ապաշընոր՛հ իմ հոգիս,
Ո՛հ, Տէր իմ Տէր, գըլծա յիս:

Յիսո՛ւս, ո՞ նդ սիրան այն սիրոյ տուն
Գեղարգնահար հան սուրբ արիւն: —

Ապաշընոր՛հ իմ հոգիս,
Ո՛հ, Տէր իմ Տէր, գըլծա յիս:

Ո՛վ Մարիամ, զորգեակ սիրոյդ,
Ո՞ սպան էլիք մերկ կողոպուտ: —

Ապաշընոր՛հ իմ հոգիս,
Ո՛հ, Մարիամ, գըլծա յիս:

Ա. Յիսուս վարակիր

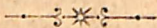
Ո՛ անգուծ խարազան՝
Որ զքաղցրիկ Տեառն իմում
Կեղեքես սուրբ իրան՝
Կըտտանօք ապառուժ.
Դադարեաց, մի եւս այլ
Սիրելոյս իմ ցաւ տալ.
Ի բաց լէր ի բաց լէր,

Յիսուսի մի հրպիր,
 Այլ հոգւոյս վասշըւէր
 Ըզկըսկիծ վերաց գիր:
 Ո՞ր տատասեք վայրենիք,
 Ո՞ր զայգքան ըզկըսկիծ
 Բողորեայ և ածիք
 Ի գլուխ Տեառն իմ անբիծ.
 Ի բաց լիք, այլ մի եւս
 Ածչիք ցաւս աղեկեղ.
 Ի Փրկչէս բաց կացէք,
 Եւ հոգւոյս ապերախս
 Ըզխայթուած ձեր ածէք,
 Զի վըշտայն՝ ես եմ պարտ:
 Ո՞ր գաղան դուք բեւեռք,
 Ո՞ր Փրկչիս անբարբառ
 Զաստուածեան ոտս և ձեռք
 Պատասէք չարաչար,
 Ի բաց լիք, մի այլ եւս
 Ածչիք ցաւս աղեկեղ.
 Ի բաց յիմ սիրելւոյն.
 Ըզգեմն յիս դարձուցէք,
 Ո՞ր պատճառ է ցաւոյն,
 Ի հոգիս, յանձն իմ հէգ:
 Ո՞վ գեղարդն ահաւոր,
 Ո՞ր ընդ կող տերունի
 Յերաշխեպ ի ցաւ նոր
 Անցանես թափ բըռնի,
 Ի բաց կաց, այլ մի եւս

Դիցես ցաւս աղեկեղ.
 Մի այլ զՏերն իմ խըզեր.
 Ես վըշտայն եմ պատճառ.
 Յիս դարձո զբոյն վէր,
 Ես տարայց կամահար:

ԱՌՍՍՍՈՒԱԾԱԾԻՆ

Առ Մարիամ յոյս մեր

Ո՛վ իմ յոյս գեղեցիկ,
 Մարիամ սէր քաղցրիկ,
 Հաշտութիւն իմ էս գու,
 Չա՛հ կենաց լուսատու:
 Երբ ըզքեզ, Մարիամ,
 Երբ յիշեմ կամ կարգամ,
 Խայտան խինդք ի սըրտիս
 Եւ զմայլմունք ի հոգիս:
 Թէ խորհուրդ ինչ օաղափար
 Ա՛ծէ նդ միաս իմ շըջուկ,
 Ի լուր սուրբ քօ անուանդ
 Հալածի անդ և անդ:
 Մովածուփս յայս կենցաղ

Դու սասողիկն էս ծիծաղ,
 Առ հոգւոյս իմ նաւակ
 Առաջնորդ փըրկանակ:
 Ի չըքնաղգ հովանի
 Պաշտպանիմ, Տիրուհի,
 Ընդ նովաւ կեանքս անցցեն,
 Եւ մեռայց էս անգէն:
 Ես երթայց թէ ի մահ՝
 Ի սիրոյն իմոյ պահ,
 Մարիամ, զքեզ յեթեր
 Աիրեցից ի նոյն սէր:
 Արդ ըզկապ քօ կարկան,
 Պատեա զսիրտ իմ խաղառ,
 Չի լինիմ սիրոյ ստրուկ
 Եւ անքակ կամ ուխտիւք:
 Ընկալ զայս սիրտ, չէ իմ,
 Քեզ տամ, քեզ նըւիրիմ:
 Ա՛ռ, մտա՛ խարձրելոյն
 Չպահանջեմ այլ ըզնոյն:

Առ Մարիամ մայր գրուրեան

Բարեպաշտիկդ և մաքուր
 Ո՛վ Մարիամ գեղանի,
 Վկայեն հոգիք ընդհանուր,
 Չի քեզ նըման մայր քաղցրիկ,
 Աշխարհս երբէք չետես, չիք:

Ո՛վ երանեալ գու մայրիկ
 Երկնից պարգեւ գեղեցիկ,
 Այդ գըլթուլթիւն քո անհուն
 Քանի պայծառ յոյս սըրտես,
 Քանի՛ չըրճուանս ածէ յիս:

Բարեպաշտիկ և մաքուր
 Ո՛վ Մարիամ գեղանի,
 Վկայեն հոգիք ընդհանուր,
 Զի քեզ նրման մայր քաղցրիկ՝
 Աշխարհս երբէք չետես, չիք:

Ո՛ մայր հաստչին աշխարհի
 Եւ բոլորից թագուհի,
 Ո՞ ետես ո՞ զայն լըւաւ,
 Եթէ երբէք դք տըխուր
 Դարձաւ ի քէն ձեան ի զուր.

Բարեպաշտիկ և մաքուր
 Ո՛վ Մարիամ գեղանի,
 Վկայեն հոգիք ընդհանուր,
 Զի քեզ նրման մայր քաղցրիկ՝
 Աշխարհս երբէք չետես, չիք:

Ո՛վ մայր գըլթած, քեզ մաղթեմ,
 Քեզ ժըտիմ, մայր սիրածեմ,
 Լէր բարեխօս ինձ հիգոյս
 Որ դքեզ սիրեմն ի սըրտէ.
 Սիրովդ չիւծիմ յայսմ՛նեան.

Բարեպաշտիկ և մաքուր
 Ո՛վ Մարիամ գեղանի,
 Վկայեն հոգիք ընդհանուր,
 Զի քեզ նրման մայր քաղցրիկ՝
 Աշխարհս երբէք չետես, չիք:

Ո՛վ մայր կարօղ, մայր հըզօր,
 Գիտէ աշխարհքս բոլոր
 Զի ոչ զլանայ ինչ Յիսուս
 Յամենայնէ զոր խընդրես,
 Որչափ և երբ կամիս մեղ.

Բարեպաշտիկ և մաքուր
 Ո՛վ Մարիամ գեղանի,
 Վկայեն հոգիք ընդհանուր,
 Զի քեզ նրման մայր քաղցրիկ՝
 Աշխարհս երբէք չետես, չիք:

Ո՛վ մայր սիրոյ, մայր սիրոյ,
 Ինձ որ մեղայս Աստուծոյ՝
 Հայցես զսիրոյն հուր սաստիկ,
 Զի ընդ սիրոյն իմ Աստուած
 Սիրով իսպառ զուգեցայց.

Բարեպաշտիկ և մաքուր
 Ո՛վ Մարիամ գեղանի,
 Վկայեն հոգիք ընդհանուր,
 Զի քեզ նրման մայր քաղցրիկ՝
 Աշխարհս երբէք չետես չիք:

Խանդաղառանք առ Մարիամ

Ի Տերուհուլոյն սիրելոյ կապիմ ի սէր,
 Որոյ դթալիբ չըգիտէ սիրան անարգեւ
 Եւ զանարժան սիրտ, ձըգէ զամէն ի վէր,
 Յորժամ սիրոյն սըրբոյ զնա տեսցէ ընտել:

Ի բարձրութիւնս եթերին բազմի գըշ-
խոյ,

Եւ ի բարձանց արձակէ աչքս գըթած
Ոյց ի ստորեւս հառաչեալ իւրին սիրոյ,
Սնձկոտ աջօք փափագեն նորայն զիմաց:

Կոյսն այն մաքուր, չըքնաղ կոյսն և գե-
ղանին

Չոր յաւիտեանց տէրն ընտրեաց սիրոյն ի
մայր,

Եւ հարմնացոյց յարագուարձ՝ առագաս-
տին,

Կոյսն այն չըքնաղ՝ գողացեալ ըզսիրաս
էառ:

Ո՛հ, Էրբ իցէ տեսանել ինձ զամէն սերտ
Ի գեղեցիկ թագուհւոյն վառեալ ի սէր.
Ե՛րբ ի չըթանց ընդ հանուր հնչեացեն
կիրթ

Յանուն նորին՝ օրհնութիւնք և երգք ի
վեր:

Ե՛րբ ի ծայրից սաչմանաց երկրիս լըրիւ-
երդ ամբարձցի գեղգեղեալ միաբարբառ,
Թէ՛ կեցցէ մայր մեր, կեցցէ մայրն յան-
մուս տիւ.

Յամայր կեցցէ զոր սիրեաց Տէր մեր իս-
պառ:

Խընդրեսցեն այլք՝ թէ գըտցեն՝ զոք սի-
րային,

Եւ սիրեսցեն թէ սիրել կարեն յանդորր.
Ես ըզձաւոր եմ առ այս իմ գեղանին

Որ զանմահին իսկ վառեաց ըզդէր բոլոր:

Ո՛վ սիրեսցեալ գու գողարկի, ո՛վ Մա-
րիամ,

Ըզքազցուենիդ աղէ զձեռնն քո կարկան,
Չըգեա զսրտիկս որ անձկայ քեզ յամե-
րամ,

Չըգեա, ի քոյն բարձրացո ի սուրբ կաճառ:

Ու այնու սիրոյն բորբոքեա անձախ բու-
ցով՝

Որով վառեալ ի սէր գու կաս և կիզուս.

Տուր և ինձ, տուր երջանիկ սիրոյն ի ծով
Բոցակիզել, Մայր, ի քեզ և ի Յիսուս:

Աս Մարիամ մայր մեր

Ի յերկնաբնակ գաճոյլից՝
Դարձո ի մեզ, Մարիամ,
Չաչկուենս քոյին գըթալից,
Դարձո մեզ գէթ մի անգամ.

Եւ թէ ի սիրան այն փափուկ
Ոչ յուզեսցին գութք առ մեզ,
Եւ յայնժամ գոհ եղեսուք,
Թէ գու կամառ չակնարկես:

Հայեաց, և տես ո՛վ մայրիկ,
Չի յանցաւորք եմ ծառայք
Մեղաք որգուց քում քազցրիկ,
Յամման աջացն զիպաք:

Այլ քո բարբառ մի միայն

Թէ հաշտ առնել կամիցիս,
 Շատ է, ո՛վ մայր, քո մի ձայն.
 Խօսեաց. ինայէ յեզկելիս:
 Եթէ փրկել է քեզ կամ,
 Ո՛վ մայր, գըթած մեր մայրիկ,
 Գո՛գ, ասա նմա միանգամ,
 Թէ են սոքա իմ որդիք:
 Այլ մեղանայ մեր խուժան,
 Որդեգրու թեանդ, ո՛հ, թէ զմեզ
 Կացուցանէ անարժան,
 Սակայն դու մայր՝ միշտ մայր ես:
 Ո՛հ, թէ սիրով արդ բացես
 Ըզվերարկուիդ ապաւէն,
 Յաներկեւանն տապարէս
 Ահա դիմեմք այդր այժմէն:
 Ո՛վ սիրեցեալ քաղցըր Մայր
 Լուր արդ ըզքեզ կոչողիս.
 Աղատեա զանձն իմ յամայր,
 Ըզյուսացեալ քեզ հոգիս:

Գովեստ ի Մարիամ

Մարիամ, չետես
 Կուսան գեղանի
 Ոք ոչ քան ըզքեզ
 Ասբիծ և բարի:
 Դէմք քո գրտիս և վարդ .

Եւ յետ հասալին իւր՝
 Այդպէս շնորհազարդ
 Ոչ ցուցաւ այլուր:
 Ահք քո սիրալիբ
 Ասողիկք են պայծառ,
 Քո հայեացք՝ ըզսիրտ
 Առնեն նետահար.
 Մատունք քո և ձեռք
 Բընալիբ բարեաւ
 Են մարդըրտայեռք,
 Գերեն զհոգիս բնաւ:
 Քեզ երկինք պատկառ
 Երկիր և դժոխի,
 Յարդար ու անարդար
 Հայիս դու անտիս:
 Ո՛հ, երբ իցէ զքեզ
 Դիտել ինձ յերկին.
 Ե՛րբ ողբքս աղեկէզ
 Քեզ հասեալ՝ հատցին:
 Յոսոխին ձեռաց
 Փրկես դու զհոգիս.
 Յապաշնորհս յիս դարձ,
 Աղատեա և զիս:
 Օրհնեսցուք երգով
 Ըզմծրս յայս տըւիչ.
 Պատիւ փառք և դով
 Առ նորուն Հաստիչ:
 Մարիամ, մայր մեր,
 Գոչեցէք, Կեցցէ.
 ՉՅխուսա՛ սիրա ի սէր՝
 Եւ զմայրն երգեսցէ:

Մայր ցառոց

Ո՛վ գուք, որ յայսբան զիս ի ցաւ
Թողեալ՝ ու ի բաց գնայք խնդամիս,
Հայեցարուք անսէք անձկաւ,
Իցէ՛ ուրեք հանգոյն լեալ վիշա:

Չոր անսանէքդ այդր առաջի
Խոց վերալից օրհասահան,
Իմ է որդեակ ի խիստ խաջի
Որ անդ տանջի սիրոյն փոխան:

Այս այն որդի է՝ որոյ Հայր
Ճարտարապետ է աշխարհի,
Եւ հաճեցաւ ընտրել զիս մայր՝
Մինչ չեւ հիմունս արկեալ էրկրի:

Աստուածն է այն, զոր մանկածեւ
Տեսի ես նախ ի գիշերին,
Եւ յաստուածեան գիմնացն արեւ
Բորբոքեցայ բոլորովին:

Նա զիս կենաց իւրոց հաղորդ
Ընտրեաց ընկեր հաւասարիմ,
Եւ գերաշնորհ սիրոյն զուգորդ՝
Որով վառեալ և տոչորիմ:

Ըզնա նկատեմ՝ արդ ի փայտին՝
Վըշտաց ցաւոց ի չոր մահիճ,
Ընդ որ և ժայռք ի գութ շարժին,
Եւ մեռանի հանուրցն Հաստիչ:

Յով և գարձցի՛ չիք ապաւէն.
Պաշտպան և գիւր չիք նըմս բնաւ.

Նա՛ և ըզբնաւս գիտէ անդէն
Նիւթեւ վըշտացն իւր վիշտս անբաւ:
Եւ գու Հայր, Տէրդ ամենազօր,
Չիտրդ ժուժես հայել յերկնից,
Եւ յերաշխեսս այն ահաւոր
Նկատել զորդիդ անկարեկից:

Այլ և աւաղ, մեղք մեր ըզնովաւ
Սնկեալ ծածկոյթ՝ գրգռեն ըզՀայր՝
Թողուլ զորդին յանհուն ի ցաւ,
Մինչեւ մեռցի՝ նդ մեր սիրաբար:

Որդեակ իմ՝ սէր, յո՞ տայր ըզքեզ՝
Որ մեռանիսդ արդ ի խաջին,
Սփոփել, գիւրել՝ և Մօրդ ի Թեւս
Գոնեա՛ւ անդեւ զուենչըդ վերջին:

Եզ՛ւկ, զի չեմ՝ քեզ բաւական.
Այլ և ցաւօքս ըզքոյն բարգեմ.
Կամիմ, չկարեմ՝ տալ քեզ օձան,
Զմահ քո կըրկին գաւըն գործեմ: —

Անձինք սիրոյ, սիրել մատիք
Չոր կեսանս վըշտաց և մահ ընդ ձեր՝
Յանձին տարաւ, ու ի ձէնջ այժմիկ
Խընդրէ միայն սէր, միայն սէր:

ՅԱՆԿ

ԵՐԳՈՑ

Առ Հոգին Սուրբ	7
Հրաւեր Աստուծոյ առ Հոգի՛ խուսել ի միայնութիւն	9
Հոգի մնւծեալ ի առն Աստուծոյ	10
Սերտ հարեալ ի գեղն Աստուծոյ	14
Հոգի սիրաանշիկ	15
Քաղցրութիւն կամայն Աստուծոյ	16
Հոգի աստուածանուէր	19
Հոգի Լբեալ	20
Տենչ արբայութեան	25
Սէր Յիսուսի ի խորհուրդ սրբոյ Հա- ղորդութեան	24
Ի Հաղորդութիւն	26
Առ Յիսուս եղեալ ի բաղմոցի	27
Յեա Հաղորդութիւն	29
Զրուցատրութիւն փեսային Յիսուսի ընդ Հարնացեալ Հոգւոյ	52

Առ Յիսուս մանկիկ	49
Առ մանկիկն Յիսուս ի Մըսրի	51
Ի սէր Յիսուսի	52
Խանդաղատանք առ Յիսուս	54
Ի չարչարանս Յիսուսի	56
Առ Յիսուս վշտակիր	57
Առ Մարիամ յոյս մեր	60
Առ Մարիամ մայր գթութեան	64
Խանդաղատանք առ Մարիամ	65
Առ Մարիամ մայր մեր	65
Քովեստ ի Մարիամ	66
Մայր ցաւոց	68

ՄՄ Հայագիտական գրադարան

MAL041731

ՄՄ Հայագիտական գրադարան

MAL041730

ՄՄ Հայագիտական գրադարան

MAL041729

